

Tự đạo văn thường được hiểu là việc "tái sử dụng" hoặc "tái chế" một phần hoặc toàn bộ nghiên cứu cũ đã được công bố trước đó của chính mình.

Đây là hình thức đạo văn dễ bị phát hiện và có mức độ nghiêm trọng cao nhất.

Đạo văn sẽ làm suy yếu quyền sở hữu trí tuệ của người sáng tạo ban đầu và ảnh hưởng đến tính toàn vẹn của tác phẩm được trình bày.

Với tỉ lệ sinh viên Trường Đại học Kinh tế Thành phố Hồ Chí Minh còn hạn chế trong việc nhận thức và hiểu đúng về đạo văn, nhiều sinh viên có nhận thức sai lệch về vấn đề này.

Đạo văn cũng bao gồm việc sử dụng lại tác phẩm của chính mình mà không có trích dẫn phù hợp.

Nói một cách đơn giản, tự đạo văn là hành vi cố ý sử dụng lại bất kỳ nghiên cứu cũ nào của bản thân để đưa vào một tác phẩm mới.

Nếu hành vi đạo văn của sinh viên bị phát hiện, sinh viên đó có thể bị đình chỉ học hoặc thậm chí bị đuổi học.

Do đó, việc sử dụng lại một phần nghiên cứu mà không trích dẫn hoặc không có sự cho phép của nhà xuất bản là không được chấp nhận.

Đạo văn được xem là hành vi thiếu trung thực trong học thuật và vi phạm đạo đức báo chí.

Ở cấp độ nghiên cứu chuyên nghiệp, người đạo văn có thể bị buộc thôi việc, thu hồi công trình đã công bố hoặc bị hủy bỏ chức danh.